N°. 2688

DE TIJD.

1856.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze Courant verschijnt te Amsterdam, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden *f* 6.00; *franko* door het geheele Rijk.
Brieven, *Gelden*, enz. franko te adresseeren aan het Bureau dezer Courant.

VRIJDAG 29 FEBRUARIJ.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 28 Februarij.

[illegible] ter gelegenheid van de vele voordragt op het onderwijs [illegible], naar het orthodox opstel van d°. Heldring c. s. te Utrecht, een der beweging waardigen aanvang gemaakt. Wij haasten ons deze voor de »vrienden" heugelijke tijding aan het volk van Nederland kenbaar te maken. Ziehier wat ons uit Utrecht daaromtrent wordt medegedeeld.

»Men heeft in de beweging, dezer dagen in het werk gesteld om invloed uit te oefenen op de regeling van 't onderwijs in den zin der orthodoxen, niet zonder grond veel overeenkomst gevonden met die van April 1853. Onder meer andere teekenen van overeenkomst komt al aanstonds de bemerking, dat Utrecht thans, gelijk toen, eene voorname rol belooft te spelen; dat thans, gelijk toen, eene kerkelijke quæstie wordt misbruikt tot een politiek doel: de val van het ministerie, ten behoeve van lieden, die gaarne op de kussens zouden zitten, en — om kort te gaan — dat thans, gelijk toen, meer op het zielental dan op de gehalte wordt acht geslagen. Ziehier een feit, dat het den »vrienden", bij hunne petitiën, alweer om het zielental *quand même* te doen is. *Wederom moeten oude mannen en vrouwen, in de protestantsche liefdegestichten verpleegd, hunne namen of kruisjes op de petitie-lijsten plaatsen.* En het niet onaanzienlijk getal kruisjes — de handteekening van hen, die niet schrijven kunnen — dat daarop voorkomt, strekt ten bewijs hoe ligtvaardig in eene zoo gewigtige zaak wordt omgesprongen met arme lieden, die ongetwijfeld van de quæstie, gelijk zij staat, geene jota begrijpen."

Zoo verneemt dan Nederland dat het petitionnement, te Utrecht onder de orthodoxe predikanten ontworpen, uit den kring dier predikanten is overgegaan in dien der liefdadigheids-gestichten voor de ouden van dagen. Menigeen zal beweeren, dat men de petitiën met gelijk regt op de lagere scholen kan aanbieden. Men zou dan ten minste naamteekeningen kunnen inzamelen, zelfs al daalde men af tot eenige bewaarscholen.

Maar laten wij ernstig zijn in deze belangrijke zaak. Wij hebben eerbied voor de grijsheid, die na een moeijelijken levenstogt, in een liefdadigheids-gesticht, als in de nabijheid van het graf, een oogenblik uitrust van de afgelegde baan, alvorens den stap in de eeuwigheid te doen, die tot Gods oordeel voert, en zich daarop voorbereidt. Er heerscht daar, bij groote rust en een opgeruimd gemoed, veelal een diep gevoeld besef van de waarde der zaken, die uit God zijn. God en de Godsdienst zijn er in eere. En 't gewoel der hartstogten, die daar als uit de verte, in de wereld [illegible] wordt, laat haar kalm en brengt slechts een [illegible] van medelijden op haar gelaat, als het niet is die [illegible]. Groote wijsheid, kennis of wetenschap is daar [illegible] te vinden, buiten de wijsheid van een godvruchtigen levenswandel. Maar deze is de hoogste wijsheid, en de eenigste die der grijsheid waarachtig, dat is [illegible] heil kan strekken. Deze maakt dan ook het voornaam streven der ouden van dagen uit. Gelukkig dat het zoo is. En maakt niet juist dat de grijsheid zoo met er daad en in waarheid eerbiedwaardig? En welk regtgeaard gemoed heeft niet een grooten eerbied voor zulke grijsheid, hetzij ze dan arm of rijk, geleerd of ongeletterd zij?

Maar is het eerbied hebben voor de grijsheid, als men onder den invloed van die ze verzorgen en onder den druk van welligt eene hartstogtelijke predikatie over God, Christus en Christendom, alle ouden van een liefdadigheids-gesticht hoofd voor hoofd laat teekenen op een verzoekschrift, dat menig hunner niet kan lezen, bijna niemand begrijpt, en waarvan zeker geen hunner het doel vat? Zeker slaat het hart der ouden warm voor godsdienst; zij is hun troost in den ouderdom, en bevat hunne hoop voor de toekomst. Maar is niet juist daarom het misbruik van hun godsdienstigen zin, bij de onwetendheid waarin zij leven, gemakkelijk, en des te meer veroordeelenswaardig in die het plegen, omdat het misbruik het dierbaarst en het heiligste betreft, dat zij bezitten?

Het woord is hard, maar het is waar, met zulk petitionnement in de gestichten bespot men en maakt men bespottelijk arme stumpers, die men om een godsdienstig doel met bevende hand een naam of een kruis laat schrijven op een smeekschrift, [illegible] zij niet in staat zijn de strekking te beoordeelen. En welke waarde is daaraan hetzij door den Koning, hetzij door de Regering, hetzij door de beide Kamers te hechten? Bedroefd weinig. En eene partij, die tot zulke middelen hare toevlugt neemt, moet wel overtuigd zijn van hare zwakheid.

In de *Protestantsche bladen*, blaadjes, waarin de *Heilbode*, dezelfde die vroeger als *Morgenster* schitterde, ten onder is gegaan, in die *Protestantsche bladen* komt, vermoedelijk tot stichting en opwekking der Protestanten, een uittreksel voor uit Kapff, *Der religiöse Zustand des Evangelischen Deutschlands*, waaruit eenigen der sekten, waarin het Protestantismus in dat land zich versplinterd heeft, van meer nabij gekend kunnen worden. Op het medegedeelde uittreksel hebben wij geene aanmerking dan deze: 1° dat er van nog vele andere protestantsche sekten melding had kunnen gemaakt worden, welker bestaan en karakter Kapff uit de *Histor. polit. Blätter* had kunnen vernemen; 2° dat hij, om de eer op te houden van het Evangelismus, het getal der separatisten toch wel wat al te stout verkleind heeft. Overigens bevat zijn verslag veel lezenswaardigs, en kurieus vinden wij het, dat, uit de *Protestantsche bladen*, die de Katholieken ten onder willen brengen en daardoor het Protestantismus van dienst willen zijn, ter kennis te brengen van onze lezers. Het luidt aldus:

»De belangrijkste Secten in Duitschland kan men in twee klassen verdeelen, in de *rationalistische*, en in de *mystieke*. Tot de eerste behooren de *Duitsch-Katholieken*, en de zoogenaamde *Licht-vrienden*, die zich gedeeltelijk in zoogenaamde »vrije gemeenten" vereenigd hebben. Zij bestaan in en om Maagdenburg, waar het door Wislicenus en Uhlich uitgestrooide zaad van het gewone rationalisme nog voortkiemt. Intusschen hebben vele leden dezer gemeenten haar weder verlaten, omdat niet alleen hun geweten, maar ook hun verstand door het drijven geërgerd werd. Zoo ging het ook met de Duitsch-Katholieken, wier aantal buitengemeen verminderd is. In Weenen is het grootste getal stilzwijgend tot de Roomsche Kerk teruggekeerd, maar ook een aanzienlijk gedeelte tot het Protestantisme overgegaan. De Duitsch-Katholieke gemeenten in Weimar, Mühlhausen, Erfurt, Naumburg, en Arnstadt, (in Thuringen) hebben zich ten eenemale opgelost. Die in Weimar, heeft haar laatste kapitaal van 250 thaler aan het ministerie in bewaring gegeven, onder bepaling, dat zoo zij binnen 25 jaren niet weder herleefde, dat geld aan de Gustaaf-Adolf-Vereeniging moest worden uitgereikt. De Duitsch-Katholieke geestelijke Dr. Bergmann te Erfurt, moest nadat de bron zijner bezoldiging door bijdragen was opgedroogd, 2000 thaler van zijn eigen vermogen opofferen; en toen zijne klagten bij de rijke leden der gemeente geen ingang vonden, bleef hem niets anders over, dan zijne geestelijke rol te verwisselen, met die van [illegible] voor een levens-verzekering-genootschap. In Weimar en Arnstadt, hebben de leden der opgeloste gemeenten zich aan die der Protestanten aangesloten. In Silezië zijn in de laatste jaren 152 Duitsch-Katholieken en 102 leden der vrije gemeenten, tot de Evangelische Kerk overgegaan. — — Meer leven ontwikkelen de *mystieke* Secten, die op christelijken bodem staan, maar den kerkelijken geheel verlaten hebben, b. v. de Baptisten, de Derbijsten, de Nieuw-kerkelijken, de Swedenborgianen, de Irwingainen en nog eenige onzekere soorten van Separatisten. Uit Engeland en Amerika is het *Baptisme* naar Duitschland gekomen. De eerste gemeente ontstond in 1834 te Hamburg. Sedert hebben zij in onderscheidene landen zich aanhang weten te verschaffen; ofschoon hun getal zeer klein blijft, en het in Wurtenberg ten hoogste 200 bedraagt. Daar gaan de gestrengen onder hen, die zich van de milderen hebben gescheiden, zóó ver, dat zij den kinderdoop voor een werk des duivels verklaren, en de tien geboden, ja zelfs het gebed des Heeren, als dingen beschouwen, die de geloovige niet meer kan gebruiken; het gebed des Heeren niet, omdat men daarom om vergeving van zonden moet bidden, iets dat de geloovige niet meer noodig heeft. Dat is voor het Duitsche volk genoeg, om zich ver van hen verwijderd te houden.

»De *Darbysten* verwerpen eveneens kerk en predikambt, — hebben slechts kleine bijeenkomsten, waarin spreken kan die wil, — en hopen zij op eene spoedige komst des Heeren, tot oprigting van Zijn Koningrijk. Hunne leer kwam uit Engeland te Genève, en van daar in sommige gedeelten van Duitschland. Hun getal is evenwel nog kleiner dan dat der Baptisten. Hier en daar winnen zij een vrouwelijk zieltje, dat gaarne het ideaal eener gemeente zonder vlek of rimpel zoude verwezenlijkt zien, en daarom gelooft, zich van eene al te zeer gemengde Kerk te moeten afscheiden, ofschoon men het woord des Heeren vergeet omtrent de tarwe en het onkruid, en dat men beide moet laten opgroeijen tot de tijd des oogstes daar is.

»De *Nieuw-kerkelijken* zijn eene kleine secte, die te Bazel door een zekeren Woerz ontstond, een, wel is waar vroom man, maar die niet bij de eenvoudigheid van Gods woord kon blijven, en de voorkeur gaf aan dweepzieke theosophie en bespiegelingen; die ook veel uit de Roomsche Kerk overnam (b. v. de groote vereering van Maria, en van de heiligen) en de bestaande kerkgenootschappen als een Babel verwierp. Die Secte heeft, voor zoo ver ik weet, slechts in Zwitserland, Baden en Wurtenberg, (in het laatste omtrent 130) volgelingen gevonden. Men vergunt hun hunne kinderen zelf te doopen, tot lidmaten aan te nemen, en het avondmaal te vieren. Hunne scholen staan onder het toezigt der lands-regering. Ook bij hen is het gebleken, dat de [illegible] de vermeerdering van hun getal. Het volk beschouwt hen als verwaande dweepers.

»De *Swedenborgianen* zijn in Wurtenberg, het meest in staat geweest eene partij te vormen, die met dat alles toch niet meer dan 100 leden telt. Nog minder dan bij de anderen, kan men echter hier het juiste aantal opgeven, daar zij zelden vormelijk de Kerk verlaten, maar er uitwendig bij blijven. De geschriften van Swedenborg werden te Tubingen van den overleden advokaat Hofacker, en den Bibliothecarius Tafel overgezet en uitgegeven, maar hebben zeer weinig aftrek gevonden. Het meeste opzien baarde een Godgeleerde in de Wurtenbergsche Kerk Gustaaf Werner, die, wel is waar zich nooit voor een Swedenborgiaan uitgaf, maar toch stellig die rigting aankleefde. Als rondreizend prediker heeft hij op vele plaatsen des lands bijeenkomsten gehouden, waarin hij voornamelijk het gebod der liefde inscherpte, en op werken van liefde aandrong; met groote warmte beval hij vooral het weldoen van armen aan, en rigtte de oogen op de Kerk der toekomst, de Johannëische Kerk, waarin de valsche leer der regtvaardiging door het geloof vervallen, en Jezus-Jehovah het nieuwe Sion en Jerusalem herstellen zoude. Lang vergunde men hem alle vrijheid, omdat hij in zijne voordragt zich voorzigtig uitdrukte, en stichtelijk sprak, zelfs mogt hij in de kerken prediken, waar velen hem hooren wilden; maar men heeft het hem verboden, sedert hij op eene hem gedane vraag de verklaring heeft afgelegd, dat hij geene vrijheid vond de Augsburger confessie aan te nemen. Thans heeft hij verlof verkregen, om in bijzondere woningen bijeenkomsten te houden, indien namelijk het plaatselijk kerkbestuur het goed vindt. De deelneming is echter zeer verminderd, en uit Werner's aanhangers is geene secte ontstaan.

»De *Irwingianen* hebben weinig ingang in Duitschland gevonden. Slechts in Berlijn heeft zich eene kleine gemeente gevormd, meest uit lieden die tot den hoogeren stand behooren. Maar bijzonder opzien heeft het gebaard dat een waardig man, Dr. Thiersch hoogleeraar in de godgeleerdheid, grondig geleerde en van een levend Christendom, zich aan de Irwingiaansche rigting heeft aangesloten. De edele man zoude boven [illegible] bekwaam geweest zijn, zeer velen te trekken, — tot nog toe zijn het slechts enkelen, die in het geheim zijne zienswijze deelen.

»De *Mormonen* hebben in Duitschland [illegible] gemaakt. De regeringen van sommige landen, hebben de agenten dezer Secte terstond verbannen. Het volk

heeft geen sympathie voor hen aan den dag gelegd. De ligtzinnige had wel neiging tot hunne bigamie, maar hun vroom gepraat beviel hem niet; alle ernstig denkenden ergerde, verstrekte hun verwringen van het Christendom tot grooten aanstoot; en ons volk heeft er geene hoogte van, hoe ten verleden jare in het kleine Denemarken, 668 zich als Mormonen konden laten doopen.

Naar men verneemt zal H. M. de Koningin-weduwe in de helft van de maand April met H.D. gevolg Petersburg verlaten, en in het begin van Mei weder alhier terugkomen. Omtrent H.D. zomerverblijf is echter nog niets met zekerheid bepaald.

Den 22 dezer is te Zwolle aanbesteed het graven van een kanaal door de veenen van Slagharen, tot aan het Steenwijker meer bij Koevorden, voor *f* 69,900. — Hierdoor zal de verbinding van de Dedemsvaart, met de drentsche veenen tot stand komen.

De *Moniteur* van gisteren deelt mede, dat het exequatur is verleend aan den heer van den Broek, konsul-generaal der Nederlanden in Frankrijk, verblijf houdende te Parijs.

Wij vernemen dat de Staats-kommissie, ingesteld tot het onderzoek naar de middelen tot wering der vreemde munten in ons land, opgeroepen is tot eene vergadering, te 's Gravenhage te houden. (*Utr. Ct.*)

Gisteren nacht is er brand onstaan bij een kruidenier, op den hoek van de Utrechtschestraat en dwarsstraat, waarbij het bovengedeelte van het perceel geheel is uitgebrand; ten 5 ure was de brand geheel gebluscht. De op het bovenhuis wonende familie is in bijna naakten staat gered. De brand moet op den zolder aangekomen zijn.

Wij hebben onlangs gemeld, dat een verschrikkelijk verminkt lijk op de boorden der vaart van Luik naar Maastricht was gevonden. Het is gebleken, dat te zijn van een ongelukkigen zinnelooze, die in de vaart den dood had gevonden. Het ligchaam was zoodanig verminkt geworden door de schroef van de stoomboot van Luik naar Maastricht. (*N. R. Ct.*)

Zijne Majesteit heeft den heer G. H. van Everdingen, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als rentmeester van het weeshuis te Buren; en in deszelfs plaats benoemd den heer J. M. van Vliet; tot lid en tevens tot voorzitter van het kollegie van kuratoren van het weeshuis aldaar benoemd den heer G. H. van Everdingen; tot voorzitter van den Raad van Bestuur der Koninklijke Akademie van Beeldende Kunsten te Amsterdam benoemd den heer Mr. J. van Lennep, thans vice-president.

STATEN-GENERAAL.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Woensdag, 27 Februarij.

In deze zitting zijn ingekomen: 1°. een wets-ontwerp tot verhooging van hoofdstuk VIII der Staats-begrooting voor 1856; 2°. de rekening wegens het beheer der Algemeene Kommissie van liquidatie van de voormalige wees- en momboirkamers over 1854; 3°. de rekening wegens het fonds tot amortisatie en aflossing van nationale schulds, bedoeld bij de wetten van 1852 en 1853; 4°. een voorstel van den heer van Lennep om, naar aanleiding van onderscheidene ingekomen adressen, en van art. 115 van het Reglement van Orde, te besluiten tot het benoemen eener kommissie van vijf leden ten einde verslag uit te brengen omtrent het onderwerp der Staats-loterij.

De Kommissie tot onderzoek van de nadere inlichtingen, door de Regering ingezonden op het rapport der Kommissie nopens het regeringsverslag omtrent den staat der West-Indische kolonien over 1853, heeft daaromtrent rapport uitgebragt

Aan het einde der zitting heeft de Kommissie voor de Verzoekschriften omtrent een aantal in hare handen gestelde adressen verslag gedaan.

'sGRAVENHAGE, 26 Febr. In de zitting van den gemeenteraad alhier, van heden, is het onderwerp betreffende de kermis zelve, alsnu andermaal in beraadslaging gekomen. Er is uitgebragt een praadvies van burgemeester en wethouders, naar aanleiding van het adres van den predikant Huydecoper.

Dat praadvies strekte om, behoudens de voorgestelde beperkende maatregelen in het aanhangig zijnde art. 1 der ontwerp-verordening op de kermis, bepalende den tijd, wanneer die zal gehouden worden, te volharden bij het vroeger door den Raad genomen besluit tot behoud der kermis.

Dat art. 1 gaf ook thans wederom aanleiding tot veel vuldige beraadslaging en beschouwingen, waarbij het ondoeltreffende van het behoud der kermis, ja het verkeerde daarvan, om hare gevolgen in het belang der zedelijkheid en van de gezondheid aan de eene zijde, werd besproken, terwijl aan den anderen kant de ongunstige voorstelling dier gevolgen als overdreven werd beschouwd en daarentegen de voordeelen van het behoud der kermis werd uiteengezet, in het belang zoowel der gemeentekas als van een aantal personen, wier bedrijf en nering dadelijk bij de zaak zijn betrokken. Een tusschenweg, door den heer van der Jagt voorgesteld, strekkende om de kermis te doen plaats hebben van den eersten Maandag in de maand Mei tot en met den daaropvolgenden Zaturdag, en om voorts de scheveningsche kermis te doen aanvangen op den tweeden (niet op den eersten Pinksterdag) werd, voor zooveel het eerste gedeelte van dat voorstel betreft, verworpen met 27 tegen 3 stemmen.

Het voorstel van burgemeester en wethouders daarentegen om, met overneming van het tweede gedeelte van dat van den heer van der Jagt, de kermis te doen aanvangen op den tweeden Maandag der maand Mei tot en met Dingsdag der volgende week, en om voorts de scheveningsche kermis te doen aanvangen op den tweeden Pinksterdag, is aangenomen met 21 tegen 4 stemmen.

— Heden werd voor den Hoogen Raad der Nederlanden behandeld de zaak van den minister van Financiën tegen den heer Mr. P. L. de Lom de Berg, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal en notaris te Venlo. Uit de voordragt der feiten door den rijks-advokaat, Mr. G. Delprat, bleek dat de vervolging gegrond is op de artt. 31 § 1 en 34 § 1 en 9 der wet van 29 Maart 1831 en wel omdat de gedaagde had opgegeven, dat de huurwaarde van zijn huis bedroeg *f* 100, dat er waren 18 deuren en vensters en 3 haardsteden, terwijl bij schatting bleek, dat de huurwaarde bedroeg *f* 170, dat er 22 deuren en vensters en 7 haardsteden waren. De eischer konkludeerde tot schuldigverklaring van den gedaagde aan de geringe aangifte bij zijn beschrijvingsbillet van 1° de jaarlijksche huurwaarde zijner woning, door die op te geven als *f* 100; 2° de deuren en vensters, ten bedrage van 18; en 3° de haardsteden, ten getale van 3, — en zijne veroordeeling ter zake van der *eerste* overtreding in eene geldboete van *f* 28.98; voor de *tweede* overtreding eene boete van *f* 5.52 en voor de *derde* overtreding eene boete van *f* 144.06, en in de kosten van bekeuring en der processen-verbaal, alles invorderbaar bij lijfsdwang.

De gedaagde beweerde, bij monde van zijn advokaat en gemagtigde, Mr. W. Wintgens: 1°. dat de Hooge Raad onbevoegd is van deze quæstie kennis te nemen; want art. 3 der add. bepalingen van de Grondwet zegt, dat alle die wetten blijven gelden, welke niet door anderen zijn vervangen, en dat de Grondwet-zelve het artikel, waarop de bevoegdheid van den Raad zoude berusten, heeft vervangen; 2°. dat het feit, zooals het ligt, in het algemeen naar de wet van 1833, niet strafbaar is; en 3°. dat het ten laste gelegde feit ook uit een speciaal oogpunt, ten aanzien van het hertogdom Limburg, moest worden beschouwd.

Na re- en dupliek werd de konklusie van het openbaar ministerie (waargenomen door den heer adv. gen. Deketh) bepaald op 5 Maart a. s., 's namiddags ten 2 ure.

HELDER, 26 Febr. Het dagelijksch aanvoeren van groote hoeveelheden metselsteenen en andere bouwmaterialen, het aankomen van werklieden en poldergasten, kortom, alles laat aanzien dat hier in den loop van dit jaar eene ongemeene bedrijvigheid zal heerschen. Er moeten ook belangrijke werken tot stand worden gebragt, zooals het bouwen eener groote kazerne in het fort Erfprins, het veranderen der kustbatterij, de in verband brenging van de nieuwgebouwde koopvaarders-schutsluis met de haven en het groot noord-hollandsch kanaal, het voltooijen der duinwaterleiding en de werkzaamheden voor de verlichting dezer gemeente door gaz. Behalve de welvaart die hieruit voor deze gemeente voortvloeit, zijn deze werkzaamheden zeer gelukkig voor een groot getal werklieden ook uit deze plaats, die in dezen duren tijd weder een bangen winter hebben doorgebragt en naar eenige verdienste reikhalzen.

MIDDELBURG, 25 Februarij. Door de Kamer van Koophandel en Fabrieken alhier, is besloten zich bij adres tot de Tweede Kamer der Staten-Generaal te wenden, met bezwaren tegen het onlangs ingediende wets-ontwerp op de regterlijke organizatie, er op aandringende in genoemd ontwerp zoodanige bepalingen op te nemen, dat handelszaken op eene spoedigere en minder kostbare wijze, dan thans, kunnen behandeld worden.

HAAKSBERGEN, 25 Febr. In de afgeloopene week is van hier gevankelijk naar Almelo gebragt, de dader welke de kandelaars uit de R. K. kerk heeft ontvreemd, na alles vooraf te hebben bekend.

STEENWIJKERWOLD, 26 Febr. Vindt men van tijd tot tijd vermelding in de nieuwspapieren van de ongemeene verhooging van den huurprijs der landerijen in de laatste jaren, geen der medegedeelde opgaven zal de vergelijking kunnen doorstaan met het verschil van de tegenwoordige met de voormalige huurwaarde van de achter het geheucht Anna in deze gemeente gelegen voormalige domeingronden. Het grasgewas dezer uitgestrekte hooilanden werd, veertig jaren geleden, jaarlijks voor *f* 8 verkocht. Deze prijs klom op eens tot *f* 40, vervolgens tot *f* 150, *f* 200, en is in het vorige jaar voor ruim *f* 1500, zegge vijftien honderd gulden, verkocht, en dit wel niettegenstaande die voor groote verbeteringen vatbare hooilanden nog nagenoeg in denzelfden verwaarloosden toestand als vroeger verkeeren. (*Amst. Cour.*)

HEUSDEN, 24 Febr. Als een bewijs van de hooge waarde der landerijen in deze omstreken vermelden wij, dat dezer dagen door den notaris Gerlach, bij publieke veiling, zeven perceelen bouw- en weiland, te zamen ter grootte van 14 bunders, 39 roeden en 40 ellen, gelegen in de binnenpolders van Herpt en Waalwijk in publieke veiling verkocht zijn voor *f* 46,219.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS 27 Febr. De *Presse* deelt in een korrespondentie uit Konstantinopel een analyse mede der 30 artikelen van de reorganizatie der Donau-vorstendommen. Het Hospodarschap wordt behouden, doch de hospodars worden voor hun leven benoemd. Dadelijk als de regeringstijd der tegenwoordige titularissen verstreken is, die tegen het einde des jaars eindigt, zullen voorloopige bewindhebbers worden aangesteld, en een kommissie uit twaalf Moldaviërs en twaalf Walakken bestaande zal te Konstantinopel onder de oogen van den oppergebieder een nieuwe konstitutie ontwerpen. De grondslagen dezer konstitutie zijn gereed, zij berusten op het tegenwoordige stelsel. De bevoegdheden van den vorst zijn verminderd, die van de magistraatspersonen vermeerderd. De Bojaren worden mede aan belasting onderworpen en het regt van eigendom wordt tot alle burgers uitgestrekt.

— Men spreekt van een brief, dien Keizer Alexander aan Napoleon geschreven zou hebben, waarin hij verklaart, dat zonder de staatkunde zijns vaders te verloochenen, hij bewijzen wilde al het mogelijke te doen, om aan Europa den vrede te geven. »Gij kunt er staat op maken, Sire!" zoo moet die brief eindigen, »dat ik alle offers, met Ruslands eer bestaanbaar, brengen zal."

— De *Constitutionnel* deelt mede, dat het kongres om den anderen dag vergaderen zal, daar de tusschendagen noodig zijn om de procès-verbalen op te maken, waarvan de redaktie aan den heer Benedetti, hoofd-ambtenaar aan het ministerie van Buitenlandsche Zaken en sekretaris der konferentiën, toevertrouwd is.

— De *Pays* logenstraft de bewering van de *Köln-Zeit.* dat Rusland bereid zou zijn Nikolajeff te sloopen. »Het kabinet van St.-Petersburg," zegt dit blad, »heeft er in toegestemd om de maritime inrigtingen en arsenalen van Nikolajeff niet te behouden, maar wat aangaat de slooping dier haven, die zoo nuttig aan Rusland is en voor den handel en als strategisch punt, dat is een overdrijving die de ligtzinnige pen van sommige nieuwsschrijvers heeft uitgevonden, waarvan wij het ongegronde niet behoeven aan te toonen."

— Bij de algemeene aandacht, die de konferentiën trekken, ontbreekt het niet aan aardigheden; zoo merkt men op, dat de meeste gevolmagtigden de brug *de la Concorde* moeten passeeren, om de konferentie-zaal te bereiken. Een andere opmerking is, dat de zetels om de tafel, waaraan de gevolmagtigden zitten, het ongelukkige getal 13 uitmaken; de 13de stoel was voor den heer Benedetti, sekretaris van het kongres bestemd, doch is later weggenomen, daar die heer, als niet tot de konferentiën behoorende, aan een afzonderlijke tafel werkt.

— De *Paijs* deelt omtrent den negerkeizer Faustin I het volgende mede:

»Spreekt men in Europa van Soulouque en van de hertogen en prinsen van zijn hof, dan is men altijd geneigd te gelooven, dat dit personen zijn uit een tooverwereld. Deze zoo stellige en somtijds zoo smartelijke geschiedenis heeft eene zonderlinge kleur. Het belagchelijke wordt er met eene ernstige mise en scène ten toon gespreid, om de sterkste verbeelding te doen verstommen. Ongelukkiglijk kleeft er bloed aan dat komieke. Duizende menschen hebben met hun leven de aanmatigingen van zijne zwarte Majesteit geboet. Een kleine republiek, een beter lot waardig, is herhaaldelijk genoodzaakt het werk des vredes te laten varen, om eene les aan dien geïmprovizeerden overweldiger te geven. Men begint dus van oordeel te worden, dat de kommedie lang genoeg geduurd heeft en het zou ons niet verwonderen, dat de laatste nederlaag van Faustin I, waarvan de bijzonderheden even buitengewoon zijn als al het overige, de laatste daad van die onbestaanbare regering ware.

»Men weet hoe deze opvolger van Toussaint-Louverture en Christophe op den troon is gekomen. Slaaf geboren op eene plantaadje van het eiland, soldaat onder Dessalines, kolonel onder Boyer, was hij te midden der bloedige omwentelingen van zijn land, tot den rang van generaal opgeklommen, toen in 1847 de prezident Riché, die met wijsheid geregeerd had, plotseling stierf. Er waren twee kandidaten om Riché op te volgen, doch geen van beiden kon de meerderheid erlangen. Om er een einde aan te maken, wees de senaat Faustin Soulouque aan, wiens eenige aanspraken op deze waardigheid, volgens de zienswijze van den senaat, daarin gelegen waren, dat hij geen der partijen overschaduwen kon. Twee jaren later, in 1849, liet de voormalige zwarte slaaf zich tot keizer uitroepen en begon de vreemdsoortige rol, welke zijn lust om Napoleon I na te apen, hem sedert in de oogen zijner landgenooten heeft doen spelen.

»Zoo lang deze rol ons slechts in 't oog viel door haar groote belagchelijkheid, hebben wij alles rustig laten begaan. Wij hebben niets aan te merken op de 65 adjudanten en de 145 generaals van het keizerrijk Haïti, evenmin als op de titels der prinsen en hertogen, die te Port-au-Prince talrijker zijn dan die van Frankrijk en Engeland te zamen. Wij waren de natuurlijke regters niet over hetgeen er aan kunstgrepen en klatergoud noodig is, om een volk van Afrikanen in toom te houden en aan tucht te onderwerpen. Het was buitendien eene proefneming van hetgeen een bijgeloovig en wantrouwend zwart diktator vermogt voor de trapsgewijze beschaving van het achterlijke negerras, welke aanmoediging verdiende. Doch toen de keizerlijke grillen van Soulouque de europeesche belangen of onafhankelijke Staten begonnen te bedreigen, moest men wel tusschen beiden treden om die belangen en die Staten te beschermen. Zoo heeft de admiraal Duquesne in 1854, bij wijze van sommatie de regeling der schadevergoeding van St. Domingo verkregen, en aldus hebben sedert de twee westersche mogendheden, tien malen aan de veroveringszucht van Keizer Soulouque ten opzigte van de dominikaansche republiek paal en perk moeten stellen.

»Deze zucht tot verovering is reeds oud; men schrijft die niet toe aan eene theorie van eenheid, bij toeval opgekomen in de alles behalve staatkundige hersenen van Soulouque, maar aan de opperprikkeling van de ultra-afrikaansche partij, voor welke een welgelukte inval eene gelegenheid tot plundering zoude aanbieden. Wat er van zij, de verdelging van de rebellen van het Oosten, zoo als hij hen noemt, is voor den Keizer een droombeeld, een manie geworden, waaraan hij tot nu toe zijn grootste belangen heeft opgeofferd. Deze hartstogt om zoo eens te noemen, heeft hem er toe gebragt, dat ook hij zijn *groot leger* heeft gehad, even als hij zijn legioen van eer en zijn keizerlijk lyceum heeft. Dit heeft evenwel niet belet, dat zijne 30,000 soldaten, waaronder men meer zware epauletten dan schoenen aantreft, steeds door hunne vredelievende naburen, de bewoners van het spaansche gedeelte van het eiland, geslagen werden.

»Eenmaal in 1849 scheen de droom van Soulouque verwezenlijkt te zullen worden. De Dominikaansche republiek werd toen bestuurd door een blanke, Jimenez genaamd, wiens onbekwaamheid of verraad het schier alles gedesorganizeerd had. Soulouque was reeds na twee overwinningen tot voor de poorten van Santo-Domingo gekomen, toen de bevolking het gevaar inziende, haar ouden president Santana terugriep en hem hare redding toevertrouwde. Santana had slechts een handvol mannen, doch noodig van aard en wetende, met wien hij te doen had, aarzelde hij niet. Vier à vijfhonderd Dominikanen, in der haast bijeengebragt, vielen het leger van Soulouque aan, joegen het op de vlugt en bragten het gevoelige verliezen toe; de Keizer-zelf moest in allerijl de vlugt nemen, den prezident Jiminez met zich nemende, dien hij later tot hertog van Samana verhief.

»Eene dergelijke uitkomst had hem de oogen moeten openen. Doch Soulouque bezit in de hoogste mate de twee kenmerkende eigenschappen van den neger: bijgeloovigheid en koppigheid. Hij schreef zijne nederlaag toe aan een boozen geest, door zijne geheime vijanden opgeroepen, en ging voort, ten opzigte zijner generaals en ministers het stelsel van tusschenpozende teregtstellingen te volgen, dat de grondslag zijner binnenlandsche staatkunde is. En wel verre van zijne plannen te laten varen, nam hij zich elk jaar voor, die ten uitvoer te brengen, juist op het oogenblik dat de Dominikanen bezig waren aan het inzamelen van den oogst. In 1850 hervatte hij inderdaad zijn aanval op de naburige republiek, met het zelfde gevolg en denzelfden roem, en in het volgende jaar wilde hij, met een groot leger, dat het binnenlandsche oproer onder prins Bale gedempt had, het grondgebied van Santo-Domingo overschrijden, toen de vertegenwoordigers der europesche mogendheden hem dwongen een wapenstilstand voor een jaar te onderteekenen. Sedert was de krachtdadige tusschenkomst van den franschen konsul te Port-au-Prince steeds noodig om de aanhoudende invallen, door beide volken evenzeer gevreesd te beletten.

»Het volk van Haïti is inderdaad alles behalve een voorstander van den oorlog. Lui omdat in zijn oogen de luiheid het kenmerk der vrijheid is, zamengesteld uit ter naauwernood 500,000 zielen, waarvan meer dan 300,000 vrouwen, zonder zedelijkheid, zonder verstand, zonder veerkracht, verlangt het niets liever dan zich te vergenoegen met het voor zijne arbeidzaamheid reeds te uitgebreid gebied. Vooral is het uiterst bevreesd voor een aanval met blank geweer van zijne naburen, die niet met vuurwapenen bezittende, het buskruid soms door staal vervangen en door hun heldenmoed hun kleiner getal vergoeden. De Dominikanen daarentegen, die op het Oosten van het eiland een aanzienlijk en wonderbaar vruchtbaar gedeelte bezitten, wenden sedert verscheidene jaren pogingen aan om zich te konstitueeren, om de landbouwers en de kapitalen van Europa derwaarts te lokken, ten einde eene krachtige impulsie te geven aan produktie en hun handel en de onophoudelijk vrees voor de benden van Soulouque, noodzaakt hen een leger op de been te houden, hetwelk drie vierden van hun budget verslindt, tot groot nadeel van hun landbouw en hun financiën.

»Doch Soulouque is koppig en de rust verveelde hem. Buitendien beletten de overwinningen van het leger van het Oosten hem te slapen. Hij wilde het dus met de rebellen van het Oosten eens voor goed klaar spelen, en in weerwil van de vertoogen en de raadgevingen der vreemde konsuls, bragt hij 30,000 man op de been, waarmede hij zich in het dominikaansche gebied wierp. Men kent thans de bijzonderheden van dezen grootschen strijd. Het hoofdkorps van het groote leger, door Soulouque-zelf aangevoerd, telde 23000 man; eene divisie van 7000 man, onder bevel van generaal Ducayette moest hem ondersteunen. Men is het niet eens welk korps het eerst de grenzen overschreed. Doch hieromtrent bestaat geen twijfel, dat dit korps het ongeluk had op weg een detachement Dominikanen te ontmoeten, en dat het lot van den veldtogt terstond beslist was. De Haïtianen waren inderdaad niet min dan 20 tegen 1; zij haastten zich regts om keert te maken, met uitzondering van eenige officieren, die zich dapper lieten dooden. Wat het gros des legers, op 18000 man verminderd betreft, dit bevond zich in de nabijheid van het dorp las Caobas, tegenover 400 vijanden met een kanon; 45 tegen 1; de kans stond niet gelijk. De eerste losbranding der Dominikanen en van hun kanon deed de Haïtianen begrijpen, dat zij maar één besluit te nemen hadden, en het sein tot vlugten werd met eene ongeloofelijke eenstemmigheid opgevolgd.

»Wat Soulouque aangaat, de geschiedenis vermeldt dat het hem gelukt is zich te redden, door de verknochtheid van eenigen der zijnen, doch hij heeft schatkist, ammunitie, kanonnen, levensmiddelen en zelfs de wapenen van al zijn soldaten verloren, die ze zoo snel zé maar konden, wegwierpen, om maar des te harder te kunnen loopen. Men voegt er zelfs bij, dat een geest van oproer met de vlugtelingen te Port-au-Prince is binnengedrongen, en dat de zwarte Keizer zijne keizerlijke nederlaag wel eens met zijn leven zou kunnen boeten.

»Wat er van zij, al is de oorlog geëindigd door gebrek aan strijders, blijft er toch nog eene quæstie ter oplossing over, welke de aandacht der europeesche mogendheden verdient. De dominikaansche republiek wil op zich-zelve bestaan en hiertoe heeft zij het regt. Zamengesteld uit eene vreedzame arbeidzame en des noods heldhaftige natie, welke geen deel heeft genomen aan de buitensporigheden van het fransche gedeelte des eilands, streeft zij naar eene onafhankelijkheid, erkend door de Regering van Port-au Prince en beschermd door de beschaafde natiën. Die onafhankelijkheid verdient zij. De generaal Santana, de president, die de republiek ook ditmaal gered heeft, is een der meest in het oogspringende personen van Amerika. Het land, waarover hij regeert, biedt aan de kapitalen en de landverhuizing van Europa, bijna wonderbaarlijk hulpbronnen aan, en het zoude welligt de gelukkigste streek der Antillen zijn, indien het sedert tien jaren niet dagelijks bloot stond aan een vreemden inval."

— Betreffende de dezer dagen te Parijs vermoorden gravin Caumont-Laforce, deeld een der bladen het volgende voorval als een staaltje van haar zonderling karakter mede:

»Op zekeren donkeren, regenachtigen nacht zich van Vilvoorden naar haar kasteel te Schiplacken begevende, geraakte haar postrijtuig zoodanig in den smallen en moeijelijken weg door een bosch verward, dat men ter naauwernood vooruit kon komen. Mevrouw Caumont ongeduldig over dit oponthoud wordende gaf aan den postillon bevel de paarden van het rijtuig te ontspannen, ze terug te brengen en haar den volgende morgen op dezelfde plaats weer te komen afhalen. Dit geschied zijnde, maakte zij het zich in het rijtuig zoo gemakkelijk mogelijk, lag twee geladen pistolen binnen haar bereik om des noods eene som van 40,000 francs, welke zij bij zich had, te verdedigen en bragt aldus den nacht door."

ENGELAND.

LONDEN, 26 Jan. De leden van de jury, die in het proces-Strahan c. s. hebben gezeten, hebben dezer dagen aan de Koningin eene nieuwe memorie gerigt, om de in vrijheid-stelling van Robert Bates te verzoeken. Zij zeggen in dat stuk door latere inlichtingen tot de overtuiging gekomen te zijn, dat de heer Bates zedelijk niet voor de misdrijven zijner geassocieerden verantwoordelijk was door de secondaire plaats, die hij in het bankiershuis bekleedde en dat, zoo hun die inlichtingen eerder geworden waren, zij hem niet schuldig zouden verklaard hebben.

— Sedert het midden der verleden week vertrekt er elken avond van hier een koerier naar Parijs.

— De onlangs overleden hertog van Norfolk, die van de katholieke tot de anglikaansche Kerk was overgegaan, heeft, zooals uit een mededeeling in den *Cork-examiner* blijkt, op zijn sterfbed het Protestantismus weder afgezworen.

— Men leest in een Ceylonsch blad:

»Het hof van Siam heeft den witten olifant (van wiens dood wij voor eenigen tijd aan onze lezers kennis gaven) door een anderen vervangen. Na den dood van dit zonderling palladium liet de vermoedelijke troon-opvolger onmiddelijk een ander dier van dezelfde soort opsporen. Hij zond te dien einde gezanten naar alle naburige Staten en alle provinciën des rijks, met bevel om een witten olifant op te sporen en tot elken prijs te koopen, of des noods gewapenderhand te bemagtigen. Een Zijner siameesche Majesteits landvoogden was zoo gelukkig er een in de bosschen van zijn distrikt te ontdekken en te vangen, hetgeen hij oogenblikkelijk ter kennis zijner regering bragt. Deze gaf onmiddelijk bevel, het gewijde dier een fraaijen weg door de bosschen en bosschaadjes te laten banen, om het naar den oever der rivier te leiden, waar het ingescheept moest worden. Toen het daar was aangekomen bragt men het op een groot, opzettelijk daartoe vervaardigd vlot, waarop zich een elegant, met prachtig takken loofwerk gedekt en met bloemkransen versierd paveljoen bevond.

»Men bragt den olifant op het midden van het vlot, en liet hem aldus naar de hoofdstad drijven, terwijl men hem met gebak, suikerriet, bananen, en andere zeldzame en heerlijke vruchten spijsde. Op eenige mijlen van de stad ging de vermoedelijke troonopvolger met de drie hoogste manderijnen van het hof, het doorluchtig dier met een stoet van drie honderd booten, waarin drie honderd muziekanten, en eene menigte roeijers, te gemoet. Het vlot, waarop zich het palladium des rijks bevond, werd door al die booten onder daverend gejuich op sleeptouw genomen. Verbaasd, ontsteld en bijna verdoofd door het rumoer deed het dier zijn luisterrijken intogt in de hoofdstad, waar al de grootwaardigheids-bekleeders en ook de Koning, hem wachtten. Door dien schitterenden stoet werd het naar zijn stal of liever paleis geleid, waar een talrijke hofstoet van officieren en slaven zich beijverde om het in gouden en zilveren vaatwerk te bedienen. Des avonds kwam de Koning hem zelf het brevet van den wijdschen titel *mandarijn der mandarijnen* brengen, en tooide met zijne koninklijke hand, den kop van het dier met een prachtig diadeem. Ook hadden er openbare vermakelijkheden met illuminatie als anderzins plaats, gevolgd door een feestmaal, waarop het volk op een nationalen schotel werd onthaald, die alleen bij deze gelegenheid wordt opgedischt en bestaat uit sterk gekruide gelei van de huid van den rhinoceros."

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 27 Febr. De *Zeit* van den 26sten dezer komt in een hoofd-artikel nogmaals op Pruissens uitsluiting van de vredes-konferentiën terug, die het ministeriëele blad hoofdzakelijk aan Engeland toeschrijft, en betoogt dat, zoo Pruissen tot nog toe zijnen eigen en van dien der andere mogendheden afwijkenden weg gevolgd heeft, de schuld daarvan alleen aan die mogendheden te wijten is, welke aan den oorlog tegen Rusland eene met het oorspronkelijke doel strijdige en buiten Pruissens belangen liggende rigting hebben gegeven, en wel zonder Pruissen vooraf te raadplegen. Lord Palmerston, zegt de *Zeit* aan het slot van haar betoog, is geen zoo kortzigtig staatsman, dat hij het gewigt zou miskennen van Pruissens mede-onderteekening van een verdrag, hetwelk bestemd is om de regten van Europa op nieuw te regelen en vast te stellen. Maar wij gelooven dat hij dwaalt, wanneer hij meent die onderteekening te verkrijgen, nadat het verdrag een *fait accompli* geworden zal zijn.

»Pruissen is geen oorlogvoerende mogendheid. Voor *zich* behoeft het dus ook geen vredestraktaat. Maar wanneer het de nieuw te maken schikkingen in het Oosten van Europa mede zal waarborgen, dan is het niet alleen billijk, maar het is een regt waarop Pruissen aanspraak mag maken, dat het aan de vaststelling daarvan deel neme.

»Onzes inziens mag men het dus als zeker beschouwen, dat Pruissen geen traktaat zal onderteekenen en waarborgen, tot welks onderhandeling en vaststelling het niet heeft medegewerkt."

— Van den beruchten zoogenaamden prins Leo van Armenië, is na zijn ontslag uit den kerker te Berlijn, en na dat hij over de pruissische grenzen was gevoerd, een nieuw dokument in het licht verschenen. Daarin wendt hij zich in de eerste plaats tot den Koning van Pruissen, beklaagt dat hij honderd dagen onwettig is in hechtenis gehouden en bovendien belasterd is geworden. Als schadeloosstelling, eischt hij: »de bescheiden som van 100,000 thal., en de afzetting van den heer Stieber, die hij van alle mogelijke misdaden beschuldigt; ook vraagt hij teruggave van 12,450 fr. als waarde der voorwerpen, die hem door de policie zijn afgenomen. Van Keizer Alexander II verlangt prins Leo zijne diamanten terug, die hem in 1846 worden ontnomen en wier waarde hij op een milioen franks schat. Bovendien beklaagt hij zich dat de hem bij zijne uitzetting uit Rusland toegelegde jaarwedde van 12,000 [illegible] uitbetaald. In een brief aan [illegible] meldt prins Leo, dat de ministers van Binnenlandsche Zaken en van Justitie hem hebben laten weten, dat de policie groot onregt deed hem in hechtenis te nemen.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 28 Februarij.

BEVALLEN (24 Febr.): A. M. Franssen, geb. Neumann, D. — (25 Febr.): A. M. Boeken, geb. Ter Meulen, D. — (26 Febr.): E. Fedder, geb. Mulder, Z. - M. Bosscher, geb. Gaddum, Z.

OVERLEDEN (22 Febr.): W. F. Kuppers, 79 j.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		26 FEBR. 4½ u. gebl.	27 FEBR. 4½ u.		gebl.
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	63⅝	63¼	a 63 7/16	63¼
Dito Dito	3 »	75¼	75¼	»	
Dito Dito	4 »	92 15/16	91⅞	» 93 1/16	92⅞
O. I. Leening 1844	4 »			»	
Amortisatie	3½ »			»	
Handel-Maatschappij	4½ »			»	
Aand. Arnh. Spoorweg	4½ »			»	
Dito Hollandsche dito				»	
Obligatiën	4½ »			»	
Maatschappij van Weld.	4 »			»	
Aand. Ned. Bank.	»			»	
België, Certifikaten	4½ »			»	
Dito *Rothschild*	2½ »	51 15/16	51⅝	»	
Frankrijk, Obligatiën	3 »			»	
Spanje, Onbep. Stukken	1¼ »	23⅞	23 15/16	» 23 15/16	23 15/16
Nieuwe	3 »	43	43 1/16	» 43⅛	
Binnenlandsche	3 »	38⅝	38¼	» 38⅛	
Cert. Coup. Sp. Com.		4¼		»	
Amortisable Schuld				»	
Portugal, te Londen	3 »	43 9/16	43⅝	» 44	43 13/16
Dito Uitgestelde				»	
Rusl., bij *Hope en C°.*	5 »	101⅝	101½	» 101⅝	101½
Dito A°. 1828—1829	5 »	101⅝	101	»	
Negot. 1831 en 1833	5 »			»	
Nieuwe Engelsche	4½ »			»	
Negot. 1840	4 »	80¾	80¾	»	
Dito *Stieglitz*	4	80⅝	80¼	»	
Dito Nieuwe	4 »			»	
Certifikaten te Hamburg	5 »			»	
Inschr. op 't Grootboek	6 »			»	
Dito Certifikaten	6 »		62⅝	» 62¾	
Polen, Obligatiën	4 »	75⅞	75⅝	» 75¾	
Aandeelen 1835		149½	149¼	»	
Oostenrijk, Metalliek	5 »	76 15/16	77	» 77⅛	77 1/16
Dito Nationale	5 »	78¼	78¼	» 78 7/16	78 5/16
Dito 1847	2½ »	39⅝	39 9/16	» 39⅝	
Dito 1851 en 1852	2½ »	39⅝	39 9/16	» 39⅝	
Dito Nieuwe	5 »	83 5/16	83⅝	» 83 5/16	
Dito 1854	5 »	83 5/16	83⅝	» 83 9/16	
Wiener Bank	5 »	79½		»	
Dito	4 »	63		»	
Aand. met Loting fl. 250	f		395	» 396	
Nieuwe dito 1854		317	318	»	
Pruiss. Aand. 1854	3½ »		200½	»	
Amerika, Bank-Aktiën Cert.	»		1 9/16	»	
Dito Orig.			1¼	»	
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5 »			»	
Sardinië, te Londen	5 »			»	
Denemarken, dito	3 »			»	
Louisiana, te Londen	5 »			»	
Brazilië	5 »		98½	»	
Dito 1843	5 »		97⅝	»	
Mexiko, te Londen £ 100	3 »	20 1/16	20	»	
Dito Onbepaalde	3 »	20	19 15/16	» 20	
Peru	4½ »	77¼		»	
Grenada, dito à £ 100	2½ »	19 9/16	19 9/16	» 19⅝	
Dito Uitgestelde		7¼	7⅛	»	
Ecuador		3⅝	3 11/16	3¾	
Venezuela, te Londen	4½ »	27⅜	27½	27⅝	
Dito Uitgestelde	1¼ »		12⅝	» 12⅞	
Grieken, Bl. à £ 100	5 »			»	

N. 5 pCt. Stieglitz 89 7/16, ½; O. 5 pCt. id. 88¼, ½; Ecuador onb. 3 11/16, ¾; N. Ecuador 14; Landw. 5¼; Fr. O. Sp. Hope 141½, 142½; Orig. 141, 142¼; O. Pruiss. Lot. *f* 260; Credit Anst. *f* 208, 219, 216; Gren. onb. 19½, 9/16; Venez. onb. 27⅝, ⅝.

Met uitzondering der binnenlandsche fondsen vervolgde de markt hare voornitgaande beweging, en waren de oostenrijksche, spaansche en portugeesche fondsen tot verbeterde koers te plaatsen.

Koers van het Geld: Beleening 4 pCt., Prolongatie 4½ pCt., Diskonto 4 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	*f* 55 9/16	Livorno	2/m	*f* 39
»	zigt	» 56½	Napels	»	» 87
Bordeaux	2/m.	» 55⅝	Petersburg	»	» 1.78
»	zigt	» 55⅞	Weenen	6 w.	» 33½
Madrid	3/m.	» 243	Augsburg	»	» 33½
Cadix	»	» 243	Frankfort	»	» 98½
Seville	»	» 242	Hamburg	2/m.	» 34 15/16
Bilbao	»	» 242	»	zigt	» 35¼
Lissabon	»	» 41½	Londen	2/m.	» 11,77½
Porto	»	» 41½	»	zigt	» 11,90
Genua	2/m.	» 45⅝	Rotterdam		» ⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 27 Febr. Belg. leen. 2½ pc. 55½, Obligatiën 3 pc. —; id. 4½ pc. 97⅞; Spanje 1—3 pc. 23⅝; Binnenl. 3 pc. 38¼; Remeinen 5 pc. —; Oostenrijk Metall. 5 pc. 80⅞; id. Nat. 5 pc. 82.

PARIJS, 27 Febr. Fransche 4½ pc. 96.—; 3 pc. 73.10; 3 pc. Spanje 38⅝; id. 1½ pc. 23½; 5 pc. Met. —; Rom. Leen. 87.

MADRID, 26 Febr. 3 pc. Schuld 38.45; id. 1½ pc. 24.

LONDEN, 27 Febr. Consols 91⅛, 3 pc. Spanje buitenl. 43; 1½ pc. dito 23¾; Comité-Bewijzen 4⅛; Passive 6¼. 5 pc. Rusl. 104; 4½ pc. dito 92; 4 pc. Holl. 93; 2½ pc. id. 63⅞; 5 pc. Sardinië 89; Brazilië 101; 4½ pc. Peru 80; Gren. uitg. 6⅞; id. werk. 20; 3 pc. Mexiko 20½; Turkije —; 4 pc. Portugal 43½; Ecuador 5⅛; Wissel op Amst. —.—.

WEENEN, 27 Febr. Met. 5 pc. 84; id. 4½ pc. 73¾; Bank-Aktien 1026; Wissel op Londen 10.09; Amst. ——; Parijs 121¾; Goud 8; Zilver 4½; Nieuwe Leening —.

BERLIJN, 27 Febr. 3½ pc. Pr. Staatschuld —; 4½ pc. Rusland —; id. 5 pc. 103.

HAMBURG 27 Febr. Spanje 1½ pc. 36½; id. 3 pc. 22¾; Rusl. 5 pc. 98½; 3 pc. Mexikanen 11¾; 5 pc. Sardinië 85; Wissel op Amst. —.—; Londen kort —.—; Weenen —.—.

FRANKFORT, 27 Febr. 5 pc. Met. 79⅞; 1 pc. Spanje binnenl. 23 15/16; id. 3 pc. 38⅝; Wissel op Londen 3/m. 119⅞; Parijs 94¼; Weenen 115⅝; Amsterdam —.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 27 Februarij.

De veiling van Kruidenierswaren is gisteren avond als volgt afgeloopen: 344 vaten zwart Rozijn gedeeltelijk verkocht van *f* 11⅝ a 12; 86 vaatjes Malaga Rozijn tot *f* 14 opgehouden; 86 vtj. Krenten verkocht van *f* 24 a 30; 4/1 booten Zantische Krenten verkocht van *f* 49½ a 52 en 12 balen witte Peper tot 50½ c.

GRAANMARKT.

Tarwe flaauw: 129 ℔ witte Poolsche *f* 625; 123 ℔ blaauwp. Vriessche *f* 368.

Rogge lager afgegeven: 118 ℔ n. Inl. *f* 295; 144/2 ℔ dito *f* 305.

Garst en Haver zonder handel.

Boekweit onveranderd; 122 ℔ Holsteins. *f* 264.

Op 9 vaten Olie dadelijk 07½; in April ek. 91 ₤. *Raapolie* op 6/w. *f* 52¾; Vliegend *f* 51½; 1°. Mei ek. *f* 49, 8¾; Sept. *f* 42; Oct., Nov. en Dec. *f* 41¾. *Lijnolie* op 6/w. *f* 38¼; Vliegend *f* 37; 1°. Maart April en Mei *f* 36½, 7½, 7, *Hennepolie* op 6/w. *f* 46½; Vliegend *f* 45.

ROTTERDAM, 27 Febr. Tarwe. 160/2 ℔ Hooglandsche Kleefsche *f* 500. — Rogge, 143/2 ℔ Archangel *f* 345; 148/2 ℔ Galatz *f* 350; 148/2 ℔ Mecklenburger *f* 360. — Boekweit op 142/2 ℔ Oostvriessche Veen *f* 248.

SCHIEDAM, 27 Febr. Gerst. Verkocht: 132/2 ℔ Engelsche *f* 242 6/w. — Moutwijn *f* 18,25; Jenever *f* 23,75; Amst. Proef *f* 25,—, per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting.

ROTTERDAM, 26 Febr. De heden geveilde 1610 kn. en 5600 matten Chinesche Kaneel, aangevoerd per *Ludomille*, zijn verkocht tot 68 c. voor de kisten en 65 c. entr. voor de matten.

ANTWERPEN, 27 Febr. De *Graanmarkt* blijft kalm. Tarwe zonder handel. Inl. Rogge op levering half Maart *f* 10⅝; op April *f* 10½. Amer. Rogge *f* 42 per 70 kilo.

Oliezaad gesouteneerd: Calcutta Lijnzaad a *f* 14⅞ gedaan.

Van *Katoen* zijn 517 balen Mobile zeilend gedaan.

LONDEN, 25 Febr. Ter *Graanmarkt* was veel Tarwe uit Essex en Kent aangevoerd. Van Vreemde Tarwe en Gerst was er minder ter markt. Engelsche Tarwe was slechts van slechte kwal. aangevoerd en ging langzaam tot vorige prijzen af. Lijn- en Raapzaad onveranderd, met beperkten omgang.

Koffij lusteloos, alleen goed en fijn Plantation met vraag.

Suiker in één doen; belangrijke hoeveelheden zullen deze week in veiling voorkomen.

Thee flaauw.

Talk vast. St.-Petersburger in loco 58 s. 6 d; op Febr. en Maart 58 a 58 s. 6 d.

LONDEN, 26 Febr. *Suiker* meer gevraagd en 6 d. hooger, 7000 zak Mauritius ging in veiling vlug af van 32 a 33 s. voor gemeen ter fijn bruin en 37 s. 6 d. a 41 s. 6 d. voor gemeen tot fijn geel.

Koffij. In veiling noch uit de hand iets gedaan. Native Ceylon flaauw op 50 s. 6 d.

Rijst 1300 bn. lange Bengaal zijn verkocht a 9 tot 9 s. 6 d. voor goede tot fraaije kw. dus volle 6 d. lager.

Van *Salpeter* zijn 520 zak Bengaal, rafactie 10⅝ pCt, a 31 s. verkocht

Cacao 60 balen B. S. Trinidad bedingen 34 s. a 32 s.

Thee vast met veel omgang, gemeen congo 9 d. per ℔.

Talk stil; Petersb. op Mei en Junij *f* 54.

Hennip zeer flaauw. St.-Petersburg Clean £ 33.

Lijnolie 35 s. *Cocosolie* 36 a 38 s. *Palmolie* 36 a 40.

BREMEN, 25 Febr. Van Noord-Amerik. *Tabak* zijn verkocht 4 v. bruine en kleurige Baaij, 25 v. goed ord. bruin en middelbruin Maryland en 149 v. Stelen. De voorraad in de eerste hand bestaat heden uit 440 v. Maryland, 95 v. Virginy, 467 v. Kentucky en 1319 v. Stelen.

NEW-YORK, 12 Febr. *Katoen* was gisteren goed gevraagd en de bestede prijzen duiden een avans aan van ⅛ a ¼ c.; men noteert ord. Louisiana op 9 c., middl. 10¼. Aangaande den oogst is niets nieuws te melden, algemeen raamt men het bedrag op 3,300,000 balen.

Potasch 25 c. lager; ca. 75 v. zijn a 6.50 verhandeld.

Koffij blijft in eene gunstige stemming. Men heeft afgedaan ca. 3300 b. Rio van 11 a 12¼ c. en 1450 m. Java van 14¼ a 14½ c.

Verfhout met zeer weinig vraag.

Terpentijnolie flaauw en tot 40½ a 40 c gedaan.

Rijst stil en tot daling geneigd.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 26 Febr. Cooper, Cuba, Rio-Grande.

BATAVIA, 10 Jan. Deinum, Cornelia, Amst. - Jansen, Elisabeth Anthonia, id. - De Meester, Willem Daniel, id. - Beekering, Provincie Drenthe, id. - Doornbos, Alida Willemina, id. Joon, Anna en Christina, id. - Hartmans, Henriette en Cornelia, id. - Besier, Salatiga, id. - Halbertsma, Johanna, id. - Grevelink, Vriendentrouw, id. - Faber, Willem Eggerts, id. - Zeeman, Elizabeth en Jacoba, id. - Rotgans, Prins Frederik der Nederlanden, id. - Van Epen, Waterloo, id. - Bart, Prins Maurits, id. - Jute, Zalt-Bommel, Rott. - Keus, Elizabeth, id. - Pott, Alblasserdam, id. - Pompe, Hendrina, id. - Immink, Samarang, id.

Advertentiën.

(1833) Heden verloste zeer voorspoedig van een welgeschapen *ZOON*, FRANSISCA ANTONIA GERSTELING, geliefde Echtgenoote van PETRUS HEGENER.

AMSTERDAM, 27 Febr. 1856.

Bevallen van een welgeschapen *ZOON*, J. M. TOMAS, geliefde Echtgenoot van A. J. M. VERMEULEN.

ROTTERDAM, 26 Februarij 1856. *Chr.*

(1831) *Eenige en algemeene kennisgeving.*

(1830) Heden overleed mijne dierbare Echtgenoot, na eene langdurigen ziekte en verval van krachten, ANNA MARIA VOLMER, na bij tijds voorzien te zijn van de H. H. Sacramenten der stervenden.

AMSTERDAM, 24 Februarij 1856.

(1828)

Te Huur:

Een **Nering staande HUIS**, aan de Groenendijk, nabij de Roomsche Kerk, met een **Biljard.** Te bevragen met *franco* brieven bij J. HOOGEVEEN, op de woning *Vrede Best*, aan de Groenendijk.

Eene Jufvrouw van fatsoenlijke huize, van de R. K. Godsdienst, ongeveer 30 jaren oud, en de beste informatiën kunnende produceren, wenschte tegen Mei of later, hetzij hier of elders geplaatst te worden, ter **Adsistentie in een Huishouden** of ter **Oppassing van jonge kinderen.** *Franco* brieven onder Lett. H. D. worden verzocht bij den Boekh. H. A. ZWEERS, Kalverstraat bij de Munt, Amsterdam.

(1832)

(1834) Het **LINZENMEEL** dat al meer en meer in onvermengden toestand wordt gepresereerd, wordt steeds gefabriceerd en in het groot en klein verkocht bij

Brieven en geld *franco*. L. J. HEYMEIJER, Bloemgracht, MM. N°. 10.

(1818) Op Dingsdag 4 Maart 1856 en volgende dagen zal de Boekhandelaar J. W. VAN LEEUWEN te *Leyden* verkoopen, eene kleine doch nette verzameling van **God-geleerde, Regtsgeleerde, Letter-, Geschied-, Taal- en Dichtkundige Werken**, de Godgeleerde Boeken nagelaten door wijlen den Weleerwaarden Heer A. G. VAN DAM, in leven R. C. Priester en Pastoor te *Vianen*. Op *franco* aanvragen zijn nog Catalogussen te bekomen.

Bij C. L. VAN LANGENHUYSEN is gedrukt en wordt met succes gedebiteerd:

LEVENSGESCHIEDENIS

VAN DEN

HEILIGEN THOMAS VAN VILLANOVA,

BIJGENAAMD

DE AALMOEZENIER,

Aartsbisschop van Valencia in Spanje, van de orde der Eremieten van den H. Augustinus.

Door den Zeer Eerw. Heer J. DABERT, Vicaris-Generaal van Viviers.

Uit het Fransch door een R. C. Priester.

Prijs *f* 1.25.

Met een welgelijkend portret.

Bij denzelven wordt met succes gedebiteerd:

LESSEN en EVANGELIEN,

GELIJK DEZELVE DOOR HET GANSCHE JAAR ONDER DE HEILIGE DIENST GELEZEN WORDEN.

OP NIEUW VERTAALD

DOOR

M. A. VAN STEENWIJK, Pastoor te Amsterdam.

Verbeterde Uitgave.

Het is bekend, dat in de eerste uitgave van dit werk vele onnaauwkeurigheden waren ingeslopen, welke alle in deze uitgave VERBETERD zijn, zoodat men thans dit werk als een der beste Evangelieboeken kan beschouwen, terwijl het zich ook bijzonder aanbeveelt door duidelijken druk, en versierd is met eenen fraaijen titel in staal gegraveerd.

NB. De prijs van de eerste uitgave was ingenaaid *f* [illegible]

Deze kost thans *f* 1.80, kunnende dezelve mede in verschillende soorten van banden geleverd worden.

Te Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.